

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-09-92-T
Datum: 6. februar 2014.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsjedavajući
sudija Bakone Justice Moloto
sudija Christoph Flügge

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 6. februara 2014. godine

TUŽILAC

protiv

RATKA MLADIĆA

JAVNO

**ODLUKA O PRIHVATANJU PRESRETNUTIH RAZGOVORA I TABELA
AUTENTIČNOSTI**

Tužilaštvo

g. Dermot Groome
g. Peter McCloskey

Odbrana

g. Branko Lukić
g. Miodrag Stojanović

I. PROCEDURALNI KONTEKST I ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

1. Tokom svjedočenja svjedoka Johna Wilsona od 10. do 12. oktobra 2012. godine strane u postupku podnijele su na prihvatanje pet presretnutih razgovora koji nose 65ter brojeve 27602, 27571, 27576, 21363 i 22234.¹ Ti presretnuti razgovori su radi identifikacije označeni brojevima D75, P323, P324, P325, odnosno P330. U tom trenutku, opšta primjedba koju je iznijela odbrana bila je da nije utvrđena autentičnost presretnutih razgovora koje je ponudilo tužilaštvo.² Kao odgovor, tužilaštvo je obavijestilo Vijeće i odbranu da namjerava da izvede dodatne dokaze u kasnijoj fazi postupka u svrhu dokazivanja porijekla tih presretnutih razgovora.³ Dana 19. novembra 2013. godine, Vijeće je neformalnim putem obavijestilo strane u postupku da mogu da iznesu dodatnu argumentaciju u vezi uvrštavanja u spis pet predmetnih presretnutih razgovora. Dana 20. novembra 2013. godine, tužilaštvo je neformalnom komunikacijom koja je u međuvremenu formalno uvrštena u spis obavijestilo Vijeće o svojoj argumentaciji u vezi s pitanjem autentičnosti D75, P323, P324, P325 i P330.⁴ Dana 25. novembra 2013. godine, odbrana je neformalnom komunikacijom koja je u međuvremenu formalno uvrštena u spis obavijestila Vijeće o svojim primjedbama na uvrštavanje u spis četiri presretnuta razgovora koje je podnijelo tužilaštvo.⁵

2. U periodu od 31. oktobra do 1. novembra 2013. godine, svjedok RM-507 svjedočio je pred Vijećem. Njegova izjava svjedoka i jedan broj povezanih dokaznih predmeta uvršteni su u spis pod pečatom.⁶

3. Dana 31. oktobra 2013. godine, a u vezi sa svjedočenjem svjedoka RM-507, tužilaštvo je ponudilo u spis dvije tabele (dalje u tekstu: Tabele autentičnosti).⁷ Tabele autentičnosti su označene radi identifikacije pod pečatom kao P2566 i P2567.⁸ Tužilaštvo je takođe podnijelo 153 presretnuta razgovora bez posredstva svjedoka (dalje u tekstu: Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka)⁹ Svi Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka su označeni radi

¹ T. 3950-3951, 3955, 3957, 3980, 4049.

² T. 3951.

³ *Ibid.*

⁴ Obavještenje tužilaštva u vezi s određenim presretnutim razgovorima. 18. decembar 2013. godine (povjerljivo).

⁵ Stav odbrane u vezi s izmjenama presretnutih razgovora koji se odnose na svjedoka RM518, 16. decembar 2013. godine (povjerljivo).

⁶ T. 18680-18681, 20072-20079.

⁷ T. 18547, 18552.

⁸ T. 18549, 18553.

⁹ T. 18929-18930.

identifikacije kao dokazni predmeti pod pečatom.¹⁰ Dana 4. novembra 2013. godine, tužilaštvo je podnijelo obavještenje (dalje u tekstu: Obavještenje) koje je kao povjerljivi dodatak sadržalo tabelu u kojoj se navode dokazna vrijednost i relevantnost Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka (dalje u tekstu: Tabela).¹¹ Dana 15. novembra 2013. godine, odbrana je podnijela odgovor na Obavještenje tužilaštva (dalje u tekstu: Odgovor).¹² Dana 22. novembra 2013. godine tužilaštvo je podnijelo zahtjev za odobrenje za podnošenje replike na Odgovor odbrane na osnovu pravila 126*bis* (dalje u tekstu: Zahtjev za podnošenje replike).¹³ Tužilaštvo je priložilo svoju Repliku na Odgovor kao povjerljivi dodatak Zahtjevu za podnošenje replike.¹⁴

4. Dana 28. novembra 2013. godine, strane u postupku su iznijele dodatnu argumentaciju tokom pretresa u vezi sa uvrštavanjem u spis presretnutih razgovora podnijetih preko svjedoka Johna Wilsona, Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka i Tabela potvrda autentičnosti.¹⁵

5. Dana 30. januara 2014. godine, na osnovu instrukcija Vijeća,¹⁶ tužilaštvo je podnijelo redigovane verzije Tabela autentičnosti.¹⁷ Tužilaštvo je takođe povuklo zahtjev za uvrštavanje u spis dva Presretnuta razgovora bez posredstva svjedoka, to jest brojeva P2716 i P2763.¹⁸

II. MJERODAVNO PRAVO

6. Vijeće podsjeća i upućuje na mjerodavno pravo u vezi sa prihvatanjem dokumenata bez posredstva svjedoka kako je navedeno u njegovim prethodnim odlukama.¹⁹

¹⁰ Interni memorandum Sekretarijata kojim se navode brojevi dokaznih predmeta rezervisani na osnovu usmene odluke Pretresnog vijeća od 7. novembra 2013. godine, 12. novembar 2013. godine (povjerljivo).

¹¹ Obavještenje tužilaštva u vezi s Tabelom presretnutih razgovora vezanih za svjedoka RM-507, 4. novembra 2013. godine (povjerljivo).

¹² Odgovor odbrane na obavještenje tužilaštva u vezi s Tabelom o presretnutim razgovorima vezanim za svjedoka RM-507, 15. novembar 2013. godine (povjerljivo).

¹³ Zahtjev tužilaštva za odobrenje za podnošenje replike na Odgovor odbrane na obavještenje tužilaštva u vezi s Tabelom o presretnutim razgovorima vezanim za svjedoka RM-507, 22. novembar 2013. godine (povjerljivo).

¹⁴ Replika tužilaštva na Odgovor odbrane na obavještenje tužilaštva u vezi s Tabelom o presretnutim razgovorima vezanim za svjedoka RM-507, 22. novembar 2013. godine (povjerljivo).

¹⁵ Za argumentaciju strana u postupku Vijeće upućuje na T. 20058-20069, 20079-20103.

¹⁶ T. 20102-20103.

¹⁷ Zahtjev tužilaštva da podnese redigovane Tabele autentičnosti vezane za svjedoka RM507, 30. januar 2014. godine (povjerljivo), par. 6-11, 14.

¹⁸ *Ibid.*, par. 12, 15.

¹⁹ Odluka po prvom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaza bez posredstva svjedoka: Mladićevi dnevnići, 25. septembar 2012. godine, par. 4, 12; Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka: dio postupka koji se odnosi na Srebrenicu, 2. maj 2013. godine, par. 7-8.

III. DISKUSIJA

A. Preliminarna pitanja

7. Kao preliminarno pitanje, Vijeće uzima u obzir veliki broj i obim dokumenata koji se podnose za uvrštavanje u spis. Vijeće također uzima u obzir tvrdnju tužilaštva da postoji očigledno nerazumijevanje od strane odbrane u vezi s prirodom materijala koje tužilaštvo podnosi na prihvatanje. U svjetlu toga i zbog štete koja bi bila nanijeta tužilaštvu ukoliko bi navodno pogrešno shvatanje od strane odbrane dovelo do odbijanja prihvatanja dokumenata o kojima se radi, Vijeće odlučuje da odobri Zahtjev za odobrenje za ulaganje replike.

8. Pored toga, Vijeće zaključuje da su primjedbe odbrane u vezi s prihvatljivošću Tabele pogrešne pošto tužilaštvo ne traži da se taj dokument uvrsti u spis, već ga samo koristi kako bi objasnilo dokaznu vrijednost i relevantnost svakog od Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka. Vijeće stoga više neće razmatrati te prigovore.

9. Nadalje, Vijeće neće razmatrati prihvatljivost dokumentata s brojem P2716 i brojem P2763. Što se tiče Tabela autentičnosti, Vijeće će ih uzeti u obzir samo kao dio procjene dokazne vrijednosti njihovih redigovanih verzija.

B. Presretnuti razgovori

1. D75, P323, P324, P325 i P330

a. *Relevantnost*

10. Pet presretnutih razgovora označenih radi identifikacije kao D75, P323, P324, P325 i P330 opisuju jedan broj razgovora koji ili direktno uključuju optuženog ili se on u njima pominje. Sadržaji tih razgovora odnose se na, između ostalog, opšte stanje snaga Vojske Republike Srpske (dalje u tekstu: VRS) stacioniranih na položajima oko Sarajeva; korišćenje artiljerije protiv nesrpskih civilnih područja u i oko Sarajeva; dostupnosti teškog naoružanja i snajperskih pušaka sa prigušivačima među oružjem koje koristi VRS; situaciju na i oko sarajevskog aerodroma; i evakuaciju srpskih snaga i njihove cjelokupne opreme iz kasarne "Viktor Bubanj" kao dijela sporazuma o prekidu vatre između VRS i snaga bosanskih

Muslimana. Iz tih razloga, Vijeće zaključuje da je tih pet presretnutih razgovora relevantno za ovaj predmet.

b. Dokazna vrijednost

11. Vijeće konstatuje da je jedan svjedok komentirao D75 i izjavio u svjedočenju da jedan od glasova u audio snimku pripada optuženom.²⁰ Po toj osnovi, svjedok je zaključio da je presretnuti razgovor autentičan.²¹ Tužilaštvo se ne protivi prihvatanju ovog dokumenta.

12. Vijeće će sada razmotriti dokaze o autentičnosti koje je iznio Svjedok RM-507 u vezi s dokumentima P323, P324, P325 i P330.²²

13. Prvi prigovor odbrane je da su dokazi o autentičnosti koje je podnio Svjedok RM-507 nepouzdana jer on nije bio prisutan kada su bili presretnuti razgovori koje opisuju dokazni predmeti P323, P324, P325 i P330. U tom smislu, Vijeće uzima u obzir da je prema svom svjedočenju Svjedok RM-507, kada je to bilo moguće, preslušao audio snimke presretnutih razgovora i usporedio je sadržaj tih snimaka s transkriptima.²³ Po osnovu tih uspoređivanja, on je onda potvrdio autentičnost i tačnost transkripata.²⁴ Tamo gdje nije bio dostupan odgovarajući audio snimak, Svjedok RM-507 je pregledao i verifikovao autentičnost kopije transkripta presretnutog razgovora u rukopisu.²⁵ Pored toga, u svojoj izjavi, Svjedok RM-507 je dao detaljan opis lokacija i opreme koja je korištena za presretanje komunikacija i opisao metodologiju kojom su razgovori presretani, transkribovani i na kraju pohranjivani.²⁶

14. U kontekstu utvrđivanja pouzdanosti dokaza o autentičnosti koje je iznio Svjedok RM-507, Vijeće takođe uzima u obzir da svjedočenje Johna Wilsona upućuje na određene događaje koji znatno odgovaraju događajima o kojima se raspravlja u jednom broju razgovora koji su opisani u presretnutim razgovorima o kojima se radi.²⁷ Nakon ovih napomena, Vijeće zaključuje da sama činjenica da Svjedok RM-507 nije bio prisutan kada su razgovori koji su opisani dokaznim predmetima P323, P324, P325 i P330 presretnuti sama po sebi ne sprečava potvrdu njihove autentičnosti od strane Svjedoka RM-507.

²⁰ T. 5041-5042; P1596, str. 3-4.

²¹ *Ibid.*

²² P323 i P324 su navedeni kao stavka 11, odnosno 12 u dokumentu koji je označen radi identifikacije brojem P2567, dok su P325 i P330 navedeni kao stavke 563, odnosno 654 u dokumentu koji je označen radi identifikacije brojem P2566.

²³ T. 18546.

²⁴ *Ibid.*

²⁵ P2565 (Objedinjena izjava Svjedoka RM-507, 22. februar 2012. godine), par. 79.

²⁶ *Ibid.*, par. 24, 27-41, 46-47.

²⁷ Najviše razgovor opisan u dokaznom predmetu P324 i barem tri razgovora opisana u dokaznom predmetu P330.

15. Odbrana dalje tvrdi da od četiri presretnuta razgovora koje nudi tužilaštvo, samo dokazni predmet P325 u prilogu ima odgovarajući audio snimak i odsustvo audio snimaka za druga tri presretnuta razgovora otvara pitanja o sposobnosti Svjedoka RM-507 da potvrdi da su njihovi transkripti autentični i tačni. Vijeće konstatuje da su audio snimci za dokazne predmete P323 i P324 u stvari dostupni i da su dostavljeni odbrani i Vijeću.²⁸ To omogućava odbrani da potvrdi tačnost transkripata za dva presretnuta razgovora o kojima se radi. U vezi sa dokaznim predmetom P330, Vijeće smatra da odsustvo odgovarajućeg audio snimka nije prepreka za prihvatanje, ali može biti faktor koji će Vijeće imati na umu u kasnijoj fazi kada bude pridavalo težinu presretnutim razgovorima.

16. Odbrana takođe tvrdi da prema iskazu Svjedoka RM-507 on nije koristio nikakvu tehničku opremu da potkrijepi autentičnost presretnutih razgovora i da praksa potvrde autentičnosti putem pukog preslušavanja u suštini podriva njegovu tvrdnju da su glasovi kao otisci prstiju i da se stoga mogu prepoznati po njihovom karakterističnom tragu. Vijeće ima u vidu, međutim, da tvrdnja Svjedoka RM-507 ne implicira da će nekorištenje specijaliziranih tehničkih uređaja prilikom postupka potvrde autentičnosti imati neizbježnu konsekvencu poništavanja ishoda tog procesa. Vijeće umjesto toga njegov iskaz tumači tako da sugeriše da, baš kao i sa metodom ovjere autentičnosti putem specijalizirane tehničke opreme, proces potvrde autentičnosti putem preslušavanja takođe teži da identificira glasove na osnovu njihovih specifičnih razaznajućih karakteristika.

17. Pored toga, odbrana tvrdi da su juna 1996. godine, dvojica pripadnika organa za snimanje, transkripciju i arhiviranje presretnutih razgovora, to jest Agencije za istraživanje i dokumentaciju Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: AID) učestvovali u otmici i mučenju jednog od svojih kolega.²⁹ Pored toga, odbrana upućuje na ubistvo pomoćnika direktora AID-a i navodi da su to ubistvo počinili pojedinci iz ili povezani sa AID-om.³⁰ Odbrana pored toga tvrdi da je u jednom drugom slučaju jedan istražitelj AID-a bio uključen u mučenje drugog pripadnika AID-a i da je AID zapošljavao određene pojedince koji su bili obučeni za falsifikovanje službenih dokumenata.³¹ Konačno odbrana pokreće opštu primjedbu da je saradnja između AID-a i obavještajne službe Irana "odražava mutne metode AID-a".³² Odbrana nije dala na uvid Vijeću nikakve dokaze koji potkrepljuju ove navode. Još bitnije,

²⁸ T. 20092.

²⁹ T.18645-18646.

³⁰ T.18648-18649, 20096-20097.

³¹ T. 18655, 18657-18658, 18661-18663, 20096-20097.

³² Stav odbrane u vezi s izmjenama presretnutih razgovora vezanih za Svjedoka RM518, 16. decembar 2013. godine (povjerljivo), str. 7.

Vijeće ne vidi kako ovi navodi, čak iako bi bili dokazani, naveli na zaključak da presretnuti razgovori koje je snimio, transkribovao i arhivirao AID nemaju nikakvu dokaznu vrijednost u svrhu njihovog uvrštavanja u spis. Vijeće će i pored toga uzeti u obzir stav odbrane u vezi s AID-om kada bude pridavalo težinu presretnutim razgovorima u kasnijoj fazi postupka. U vezi s opštom primjedbom koju pokreće odbrana, Vijeće zaključuje da stavljanje naglaska na navodnu saradnju AID-a sa stranim entitetom, odbrana u suštini osporava zakonitost načina na koji su načinjeni presretnuti razgovori.³³ Međutim, Vijeće nalazi da odbrana nije pokazala kako prihvatanje predmetnog materijala predstavlja postupanje opisano pravilom 95 i pravilom 89(D) Pravilnika. Drugim riječima, odbrana nije pokazala da je prihvatanje presretnutih razgovora u suprotnosti s integritetom postupka ili bi ga ozbiljno narušilo i da je njihova dokazna vrijednost premašena potrebom da se obezbijedi pravično suđenje.

18. U svjetlu gorenavedenog, Vijeće zaključuje da su dokumenti D75, P323, P324, P325 i P330 relevantni i da imaju dokaznu vrijednost.

2. Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka

a. *Relevantnost*

19. Odbrana tvrdi da se mnogi Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka odnose na vremenski okvir izvan perioda na koji se odnosi Optužnica. Odbrana upućuje na 12. maj 1992. godine kao na početak perioda na koji se odnosi Optužnica i navodi da se optuženi nije ni nalazio u Bosni i Hercegovini prije tog datuma.³⁴ Druga primjedba odbrane je da mnogi od presretnutih razgovora ni na koji način ne uključuju optuženog.³⁵ Međutim, odbrana upućuje na samo tri presretnuta razgovora kao slučajeve gdje po njenom mišljenju sadržaj presretnutih razgovora nema nikakve veze s optuženim.³⁶

20. Vijeće prvo konstatuje da je prema Optužnici, optuženi bio učesnik "sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata koji je trajao najkasnije od oktobra 1991. do 30. novembra 1995. godine".³⁷ Iz tog razloga, Vijeće se uvjerilo da, suprotno tvrdnji odbrane, presretnuti razgovori koji potiču iz oktobra 1991. godine pa nadalje mogu biti relevantni za zločine koje

³³ Tokom svoje usmene argumentacije, odbrana je tvrdila da su svi presretnuti razgovori koje je podnijelo tužilaštvo "prikupljeni putem kršenja ovlaštenja". V. T. 20097.

³⁴ T. 20080-20081.

³⁵ T. 20083-T20086.

³⁶ T. 20086-20088. Presretnuti razgovori koje konkretno osporava odbrana su dokazni predmeti broj P2632, P2639 i P2643.

³⁷ Četvrta izmijenjena optužnica, 16. decembar 2011. godine, par. 5.

navodi Optužnica. Što se tiče presretnutih razgovora koje potiču prije oktobra 1991. godine,³⁸ Vijeće procjenjuje da sama činjenica da određeni dokazni predmet nosi datum ili upućuje na događaje izvan konkretnog vremenskog okvira koji se navodi u optužnici ne mora da ga čini nerelevantnim. Nakon što je pažljivo razmotrilo te presretnute razgovore kao i one koji prema tvrdnji odbrane ne uključuju optuženog, Vijeće je utvrdilo da se oni odnose na, između ostalog, (1) navodnu sposobnost Radovana Karadžića da utiče i kontroliške srpske ministre u okviru vlade Republike Bosne i Hercegovine; (2) navodnu saradnju između Radovana Karadžića i Slobodana Miloševića u stvaranju isključive srpske države; (3) pripreme koje su navodno napravljene za uspostavljanje institucija kojima bi dominirali Srbi u opštinama koje su označene da budu uključene u zamišljenu srpsku državu; (4) odnose, komuniciranje i koordinaciju između pripadnika navodnog svebuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata (dalje u tekstu: UZP) osim optuženog; (5) ulogu i sastav Jugoslovenske narodne armije prije izbijanja rata; i (6) napore usmjerene na navodnu obuku, naoružavanje i mobiliziranje bosanskih Srba u Bosni i Hercegovini. Stoga se presretnuti razgovori o kojima se radi odnose na pitanja koja su relevantna za navode iz Optužnice.

21. Odbrana nije pokrenula nikakve konkretne primjedbe u vezi s preostalim Presretnutim razgovorima bez posredstva svjedoka. Nakon što ih je pregledalo, zajedno s argumentacijom tužilaštva, Vijeće je zaključilo da su relevantni za jedan broj pitanja koja proističu iz optužnice, uključujući: (1) nadzor i kontrolu Radovana Karadžića nad opštinskim i regionalnim vlastima; (2) odnos i logističku koordinaciju između pripadnika UZP-a, posebno optuženog Radovana Karadžića, Slobodana Miloševića, Biljane Plavšić, Nikole Koljevića i Momčila Krajišnika; (3) odnos koji su ostali navodni pripadnici UZP-a imali s opštinskim i regionalnim vlastima; (4) kontrolu koju je optuženi imao nad VRS-om; (5) navodno učešće optuženog u kampanji nasumičnog granatiranja i snajperske paljbe na Sarajevo; (6) navodnu kontrolu Radovana Karadžića nad onim snagama koje su držale pripadnike Ujedinjenih nacija kao taoca; (7) navodno učešće rukovodstva bosanskih Srba u nabavci oružja i municije iz Srbije; (8) odnos Radovana Karadžića s optuženim; (9) navodno protjerivanje nesrba nakon zauzimanja teritorija od strane srpskih snaga; (10) navodno učešće rukovodstva bosanskih Srba u razmjeni zarobljenika; i (11) svijest dijela političkog i vojnog rukovodstva bosanskih Srba da će međunarodna zajednica ispitivati njihovu djelatnost.

³⁸ Ti presretnuti razgovori su dokazni predmeti broj P2632, P2633, P2634, P2635, P2636, P2637, P2638, P2639, P2640, P2641, P2642, P2643, P2644, P2645, P2646 i P2647.

b. Dokazna vrijednost

22. Vijeće je pregledalo svaki od Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka i u prethodnom odjeljku odluke odbacilo je sve primjedbe koje je pokrenula odbrana vezane za potvrdu autentičnosti dokaza koje je iznio svjedok RM-507. Vijeće se uvjerilo da Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka imaju dokaznu vrijednost.

c. Kako se presretnuti razgovori uklapaju u tezu tužilaštva

23. U svojoj Tabeli, tužilaštvo je iznijelo argumentaciju kako bi objasnilo kako se svaki od Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka uklapa u različite aspekte njegove teze. Nakon što je pregledalo argumentaciju, Vijeće se uvjerilo da je tužilaštvo naznačilo s dovoljno jasnoće i konkretnosti kako se svaki od presretnutih razgovora uklapa u njegovu tezu.

C. Tabele autentičnosti

a. Relevantnost

24. Tabela autentičnosti koja nosi broj 30405a na osnovu pravila 65ter sadrži bilješke za P325 i P330 kao i za 139 Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka. Za svaku od bilježaka postoji više stupaca koji navode, između ostalog, broj na osnovu pravila 65ter koji je presretnutom razgovoru dodijeljen u predmetu *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, broj na osnovu pravila 65ter u ovom predmetu, kratak opis presretnutog razgovora, njegov datum, ime sagovornika identifikovanih od strane Svjedoka RM-507, napomene Svjedoka RM-507, referentne audio brojeve kao i hiperlinkove za *eCourt* transkript i audio snimak presretnutog razgovora. Tabela autentičnosti koja nosi broj 30445a na osnovu pravila 65ter uglavnom slijedi šemu broja 30405a. Ona sadrži bilješke za P323 i P324 i 12 Presretnutih razgovora bez posredstva svjedoka. Vijeće smatra da Tabele autentičnosti pomažu pri razumijevanju presretnutih razgovora kojima se bavi ova odluka. Iz tog razloga, Vijeće je zaključilo da su relevantne za zločine za koje tereti Optužnica.

b. Dokazna vrijednost

25. Tabele autentičnosti označene radi identifikacije kao P2566 i P2567 su datirane i potpisane od strane Svjedoka RM-507. Tokom svog svjedočenja, svjedok je potvrdio da

tabele sadrže presretnute razgovore koje je on preslušao i čiju je autentičnost potvrdio.³⁹ Iz tih razloga Vijeće nalazi da Tabele autentičnosti i njihove redigovane verzije imaju dokaznu vrijednost.

IV. DISPOZITIV

26. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 89 i 126*bis* Pravilnika, Vijeće

ODOBRAVA Zahtjev tužilaštva za odobrenje da podnese repliku;

UVRŠTAVA u spis sljedeće dokumente koji su trenutno označeni radi identifikacije kao:

D75; P323; P324; P330;

UVRŠTAVA u spis pod pečatom sljedeće dokumente koji su trenutno označeni radi identifikacije kao:

P2632-P2715; P2717-2762; 2764-P2783:

UPUĆUJE Sekretarijat da brojeve P2566 i P2567 označi kao neprihvaćene;

KONSTATUJE povlačenje dokumenata koji su trenutno označeni radi identifikacije brojevima P2716 i P2763 i shodno tome **UPUĆUJE** Sekretarijat da poništi te dokazne brojeve;

UVRŠTAVA u spis pod pečatom dokumente koji nose brojeve 30405a i 30445a na osnovu pravila 65*ter*;

UPUĆUJE Sekretarijat da dodijeli brojeve dokaznih predmeta dokumentima koji nose brojeve 30405a i 30445a po pravilu 65*ter* i obavijesti Vijeće, tužilaštvo i odbranu o tim dokaznim brojevima; i

UPUĆUJE tužilaštvo da identifikuje koji Presretnuti razgovori bez posredstva svjedoka i koje od dvije redigovane Tabele o potvrdama autentičnosti mogu da budu objelodanjene javnosti i da u tom smislu podnese zahtjev u roku od dvije nedjelje od zavođenja ove odluke.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

³⁹ T. 18540-18547, 18549-18550.

/potpis na originalu/
sudija Alphonse Orié,
predsjedavajući

Dana 6. februara 2014. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]